

תפ"ח 46158/11/21 - מדינת ישראל נגד תומר בוזגלו

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 יוני 2022

תפ"ח 46158-11-21 מדינת ישראל נ' בוזגלו(עציר)

בפני	כב' הנשיאה אסתר הלמן - אב"ד
	כב' השופטת יפעת שטרית
	כב' השופטת אוסילה אבו אסעד
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	תומר בוזגלו (עציר)

החלטה

1. ביום 8.10.21 סמוך לשעה 21:45 מצא את מותו המנוח סטניסלב קושניר ז"ל (להלן: "**המנוח**"), כתוצאה מפצע דקירה בחזהו. אין מחלוקת כי ברגעים שתכפו לפני מותו של המנוח, הוא שוחח עם הנאשם ברחבת החניה שליד ביתו ובין השניים התפתח ויכוח על רקע חוב שחב המנוח לנאשם.

2. הנאשם, לו מיוחסת רציחתו של המנוח (עבירה לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977) כופר בגרימת מותו של המנוח וטוען, כי באותו מעמד לא הייתה ברשותו סכין כלל וכי המנוח הוא שאחז בסכין, איים באמצעותה ואף נפגע ממנה.

3. במהלך חקירת האירוע נתפסה מצלמת אבטחה שהייתה מותקנת על אחד הבתים הסמוכים וחלשה על השטח הציבורי, שבו התרחש האירוע. המצלמה תיעדה את האירוע חזותית (אין מחלוקת כי התיעוד החזותי לא מספק תמונה מלאה של מה שהתרחש באירוע, שכן רובו הוסתר מאחורי עץ) וכן באמצעות שמע. המאשימה מבקשת לעשות שימוש כראיה בהליך זה בתוצרי המצלמה ועותרת לקבל אישור בית המשפט להגשת קובץ השמע, בגדר סעיף 13(א)(2) לחוק האזנת סתר, התשל"ו - 1979.

4. יובהר, כי אין מחלוקת בנוגע לקבילות הסרטון המתעד את האירוע באופן חזותי. לעמדת הסנגור, אין לקבל כראיה את קובץ השמע, המהווה האזנת סתר אסורה.

המסגרת הנורמטיבית

5. הראיה השנויה במחלוקת- התיעוד הקולי, מתעדת את שיחתם של הנאשם והמנוח ברגעים שקדמו למותו

של המנוח (בסופה של השיחה נשמעים גם קולותיהם של שני אנשים נוספים שהגיעו לזירה והעידו בבית המשפט). אין חולק כי לא התקבלה הסכמה של אף אחד מבעלי השיחה להקלטתה. משכך ונוכח הגדרתה של האזנת סתר בחוק, מדובר בהאזנת סתר.

6. השיחה נקלטה ברשות הרבים. עם זאת המאשימה איננה טוענת כי מתקיים תנאי מהתנאים המפורטים בהוראת סעיף 8(1) לחוק האזנת סתר, המתווה את המקרים בהם לא נדרש אישור להאזנה לשיחה ברשות הרבים.

7. סעיף 13 לחוק האזנת סתר קובע כי דברים שנקלטו בדרך של האזנת סתר לא יהיו קבילים בבית המשפט, אלא בהתקיים אחד משני אלה:

"(1) בהליך פלילי בשל עבירה לפי חוק זה;

(2) בהליך פלילי בשל פשע חמור, אם בית משפט הורה על קבילותה לאחר ששוכנע, מטעמים מיוחדים שיפרט, כי בנסיבות הענין הצורך להגיע לחקר האמת עדיף על הצורך להגן על הפרטיות. האזנת סתר שנעשתה שלא כדין בידי מי שרשאי לקבל היתר להאזנת סתר, לא תהיה קבילה כראיה לפי פסקה זו, אלא אם כן נעשתה בטעות בתום לב, תוך שימוש מדומה בהרשאה חוקית".

סעיף 13(א) לחוק קובע כי: **"בקשה לקבילות ראיה לפי סעיף קטן (א) תהיה באישור היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בענין שבתחום סמכותו, והדיון בה יהיה, בשינויים המחויבים, לפי סעיף 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971".**

8. המאשימה טוענת כי פעלה בהתאם לנוהל פרקליט המדינה (מס' 7.4) שענינו "הקשבה או עיון בהאזנת סתר שלא כדין ושימוש בה כראיה במשפט", רשויות החקירה קיבלו אישור פרקליט המדינה להיתר הקשבה, עיון ושימוש בהאזנת סתר אסורה והמאשימה הצטיידה באישור להגשת בקשה לקבילות הראיה לפי סעיף 13(א) לחוק האזנת סתר.

לעמדתה, יש לקבל את הבקשה מאחר והיא עונה על התנאים הקבועים בסעיף 13(א)(2) לחוק האזנת סתר, ובהינתן נימוקים מיוחדים שבעטיים הצורך להגיע לחקר האמת עדיף על הצורך להגן על הפרטיות.

9. מנגד, ב"כ הנאשם התנגד לקבלת הראיה והעלה נימוקים שונים הנוגעים לדרך השגתה של הראיה ולשיקולים הרלוונטיים לדיון ולהכרעה בבקשת המאשימה. בין היתר, טען ב"כ הנאשם כי אישור ההקשבה הוצא רק ביום 19.10.21 ולא בסמוך לאחר תפיסת המצלמה, הוא גם לא הועבר לעיונו בגדר חומרי החקירה והאישור להגשת הבקשה לקבילות הראיה הוצא רק בימים אלה. בטיעוני ב"כ הנאשם נרמז כי החוקרים האזינו להקלטה עוד בטרם התקבל היתר ההקשבה. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שמדובר בעבירה חמורה, אך לעמדתו לא מדובר בראיה קריטית. עוד נטען כי איכות השמע איננה טובה, ישנם רעשי רקע, ורק לאחר שנעשתה פעולה של ניקוי רעשים, נשמע מלל נוסף ורלוונטי. בטיעוניו הפנה הסנגור להחלטה שניתנה בת"פ (מחוזי באר שבע) 50074-03-13 **מדינת ישראל נ' אדנה** (24.3.14) ולינימוקיו

של בית המשפט בהחלטתו לדחות את בקשת המאשימה לקבל כראיה את התיעוד הקולי שנקלט במצלמת אבטחה.

דין והכרעה

10. כאמור, אין חולק כי מדובר בראיה שהושגה, לכאורה, בהאזנת סתר אסורה. הראיה (התיעוד הקולי של מצלמת האבטחה) הושגה על ידי אדם פרטי, כחלק מהתקנת מצלמות אבטחה על ביתו והיא מתעדת שיחה שהתנהלה ברשות הרבים.

11. הבקשה להתיר קבלתה של הראיה הוגשה במסגרת הליך פלילי בשל פשע חמור, כשהאישום העומד כנגד הנאשם הינו מבין החמורים ביותר בספר החוקים, ונוגע לפגיעה בחייו של אדם אחר.

12. במהלך החקירה נתקבל היתר להקשבה, לעיון ולשימוש בראיה לצרכי חקירה, בגדר סעיף 2(ב)(1) לחוק. לא הוצגה בפנינו כל תשתית ממנה ניתן ללמוד, כי נעשה שימוש בראיה שלא כדין במהלך החקירה ועוד בטרם ניתנה ההרשאה. המאשימה אישרה כי עקב טעות לא הועתק האישור והועבר לעיון ההגנה מבעוד מועד, אך לטענתה (שלא הוכחה), ברשימת חומרי החקירה צוין קיומו של המסמך. על כל פנים, הוא הועבר לעיון ההגנה בשלב מוקדם של ההליך ובטרם נדונה בקשת המאשימה לקבלת הראיה.

13. ההיתר להגיש בקשה לקבלת הראיה ניתן אך בימים אלה, אך לא מצאנו פגם בעיתוי הוצאת ההיתר מאחר והמאשימה דאגה להצטייד בהיתר לקראת הגשת הבקשה לבית המשפט, במהלך שמיעת הראיות.

14. באשר לאיכות קובץ השמע, דומה שאין מחלוקת שהמאשימה פעלה לניקוי קולות הרקע הנשמעים בתיעוד הקולי. יחד עם זאת, בכוונת המאשימה להגיש כראיה מטעמה את הקובץ המקורי וכן את תוצרי פעולת החקירה. ככל שיהיו להגנה טענות בעניין זה הרי הן רלוונטיות במישור משקלה של הראיה.

15. לגופו של עניין: בבסיסו של חוק האזנת סתר עומד המתח בין שני אינטרסים, שלכל אחד מהם נודעת חשיבות רבה. האחד - הגנה מפני פגיעה בפרטיות והאחר - שמירה על האינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור.

"נוכח הפגיעה בפרטיות הנלווית לביצועה של האזנת סתר, ביצועה מותר רק מקום בו הדבר נועד לשמירה על אינטרס ציבורי כבד משקל. תכליתו של החוק, היא ליצור מערכת משולבת ומתואמת של הוראות המאזנת כראוי בין הצורך להגנה על שלום הציבור, מניעת עבריינות ושמירה על ביטחון המדינה, לבין הגנה על הפרטיות (ע"פ 639/79 אפללו נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 561, 570

(1980), כפי שהדבר בא לידי ביטוי בסעיף 6(א) לחוק: "... (רע"פ 1089/21 מדינת ישראל נ' אטיאס (14.03.2022), להלן: "עניין אטיאס").

16. החוק יוצר איזון בין האינטרסים הללו ועל פי הפסיקה, כאשר מדובר בשימוש בתוצרי האזנת סתר שכבר בוצעה, גוברים השיקולים של מניעת עבריינות על השיקולים הנוגעים לפגיעה בפרטיות.

"ניתן לראות אפוא כי חוק האזנת סתר מבחין במקרים מסוימים בין התנאים לביצועה של האזנת סתר מלכתחילה, לבין השימוש בתוצריה לאחר שעיקר הפגיעה בזכות לפרטיות כבר נגרמה. יוצא אפוא, כי בעוד שגם בשלב תמלול ההאזנות והשימוש בהן בהליך המשפטי, נפגעת הזכות לפרטיות, ישנה הצדקה כי בשלב זה, בו עיקר הפגיעה בזכות לפרטיות כבר התרחשה, יגברו השיקולים של מניעת עבריינות ושמירה על שלום הציבור וביטחונו, גם כאשר העבירות שהתגלו אינן מסוג פשע" (עניין אטיאס שאוזכר לעיל).

17.

סעיף 13(א)(2) לחוק מאפשר

קבלתם כראיה של דברים שנקלטו בדרך של האזנת סתר בניגוד לחוק האזנת סתר, בהליך של פשע חמור, אם שוכנע בית המשפט מטעמים מיוחדים, כי בנסיבות העניין הצורך להגיע לחקר האמת גובר על הצורך להגן על הפרטיות.

18.

בענייננו, מדובר בשיחה שהתנהלה

במרחב הציבורי, מקום בו הציפיה לפרטיות הינה נמוכה יותר. ההקלטה בוצעה אגב אורחא באמצעות מצלמת אבטחה שהותקנה על בית מגורים, ובאיזון בין האינטרס שבהבטחת פרטיותם של הדוברים לבין הצורך בחשיפת האמת ומניעת עבריינות, גובר האחרון. להבדיל מן הפסיקה אליה הפנה הסנגור, שם דחה בית המשפט את הבקשה לקבל את הראיה כקבילה, בעיקר נוכח העובדה שהתיעוד החזותי הוא שהיווה ראיה מהותית ועיקרית, בענייננו, השיחה שנקלטה בהאזנת הסתר איננה בעלת חשיבות משנית. מדובר בהקלטה המתעדת את חילופי הדברים בין הנאשם לבין המנוח, ממש בסמוך לפני שנגרם מותו. התיעוד החזותי איננו תורם במידה רבה לחקר האמת, כפי שפורט לעיל. לאור גדר המחלוקת, אין ספק כי שיחה זו עשויה לשפוך אור ולתרום תרומה משמעותית לחקר האמת.

19. נוכח האמור, אנו מקבלות את הבקשה ומורות על קבילותה של הראיה בהיבט המגבלות על פי חוק האזנת סתר. אין באמור כדי למנוע מן ההגנה לעלות כל טענה אחרת לעניין קבילותה או משקלה של הראיה.

המסמך הוגש וסומן ת/ 108 כמבוקש.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשפ"ב, 27 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

אוסילה אבו-אסעד,
שופטת

יפעת שיטרית,
שופטת

אסתר הלמן, שופטת
נשיאה